

719 e-28-70 75 1

Ann.	Pres.	C.	N.
189	I	A.	11.

Amor que viu.

Dialecte dramàtic y en prosa

original

de

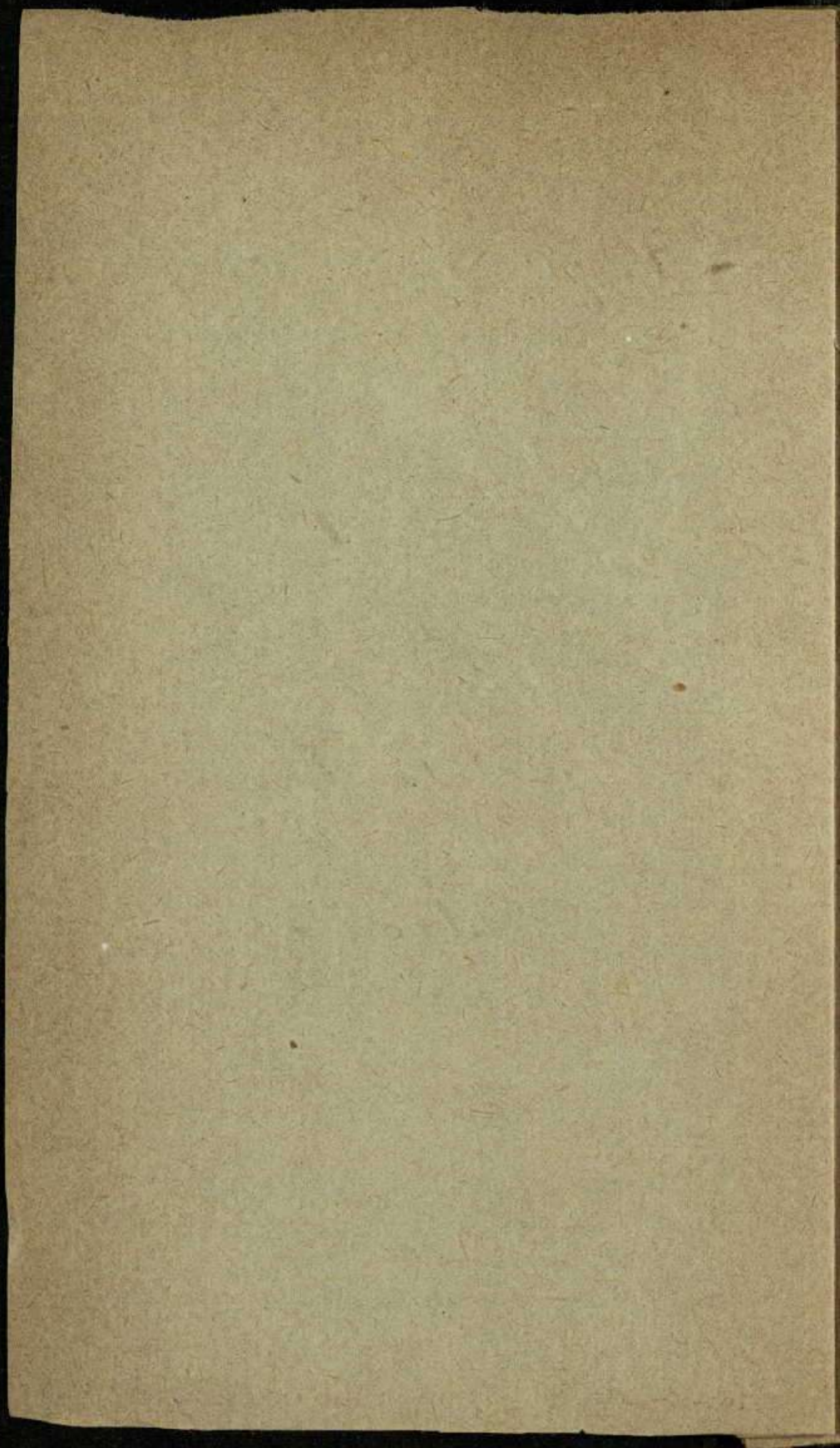
Manel Fontana.

- 1908 -

Barcelona

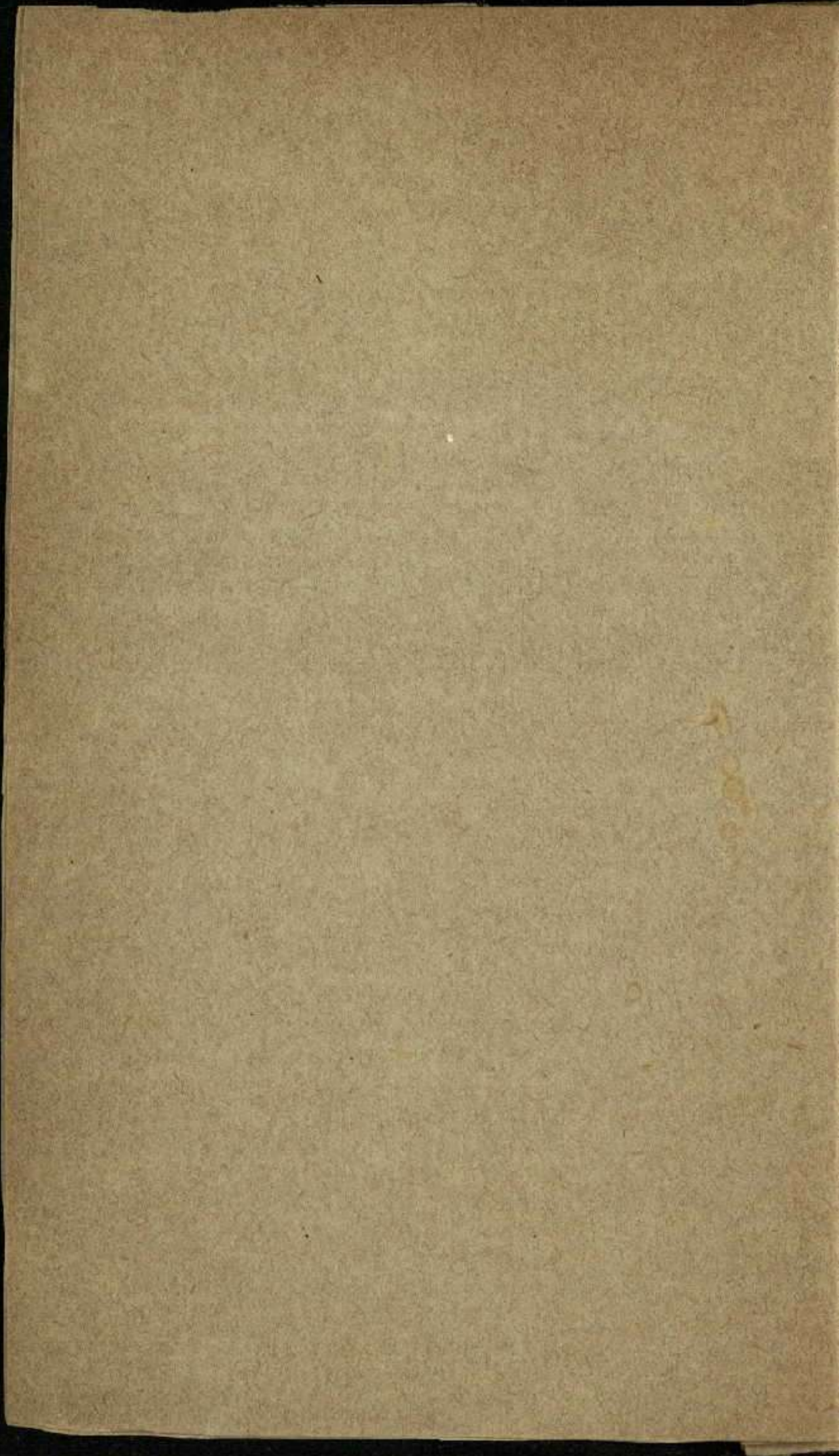
R. 319482

Ms. 330

Amor que vive

Personatjes

El avia	69	anys
de avi.	73	"

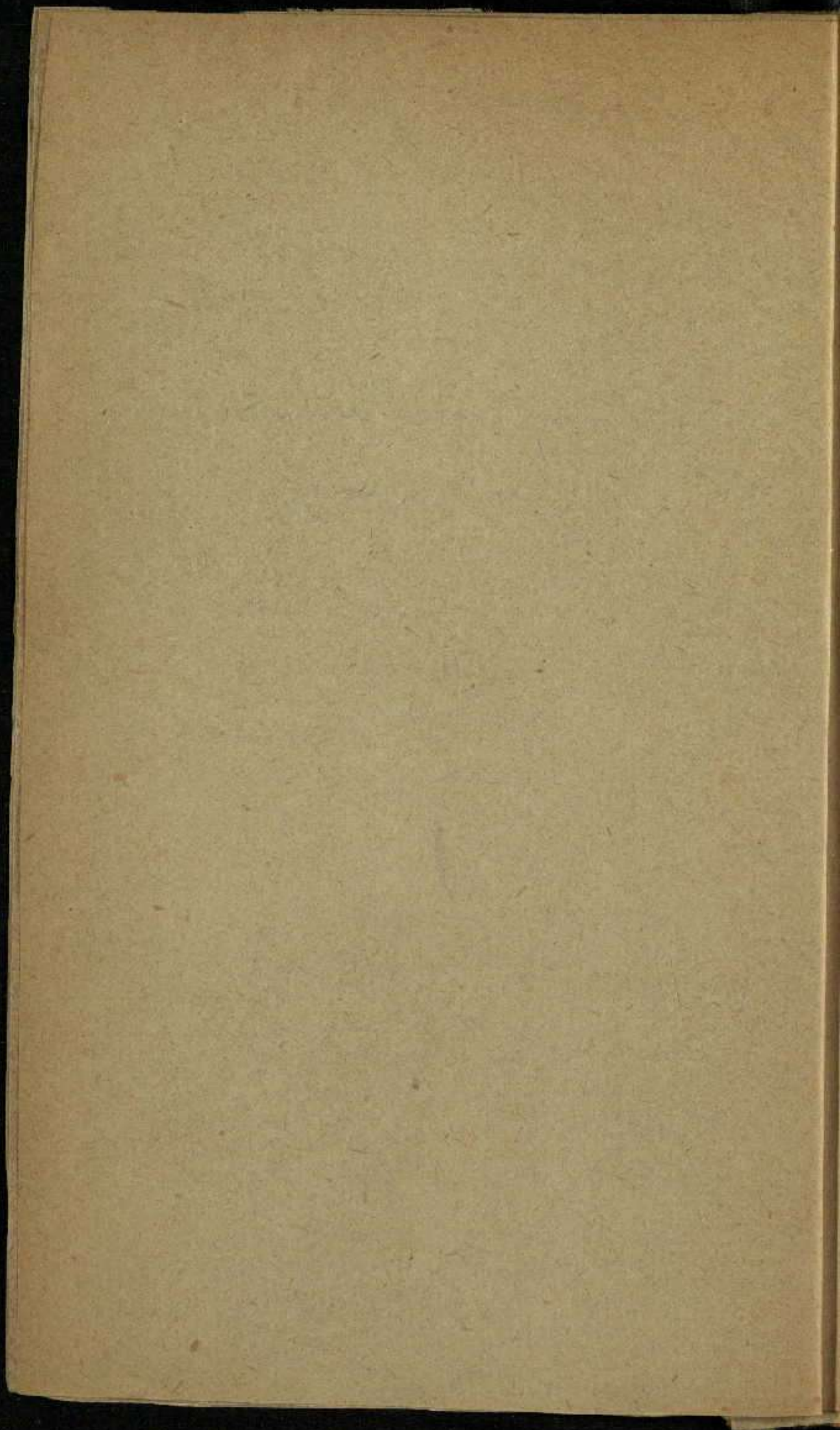

Gloch d'acció a montanya.

Època present

?

4

Acte unich

—

Quarto d' una casa
pobru, molt pobru
a l'esquerra una por-
ta y al fore una fi-
nestra. Per nicobles
una taula de fusta
vellota, duas cadiras
y ~~un~~ cuadro de
una estampa de
nan sant qualsevol
a la dreta y a terra
un metalas esti-

nat a terra ab un
coixi y una flusa
da esquinçada.

For les civich d'
una tarde d'hivern.
Per la finestra se
veuen els terrats
de las casas de en-
front, tots nevats.

Al aixecarse el
telo, apareixen a
escena lo avia y
lo roi asseguts en
una cadira cada hi
y molt arraubats

- Escena única -

Lo avia y d' avia.

Avia. Kimplot, mes que
'cimplot!...

Avia. Que me agrada quan
sento que te duben
avia. ; Sembla es-
trany!... ; tant jo-
ve curaus, y are!
brats mes caya!

Avia! Calla, calla, veney-
to, calla.

Avia, Puch que te agrada
que te los digui
aquestas cosas!

Avia Si que me agrada.

Avi' 3 doches, i' perque
me dius kimpalat
z ueneyto?

Avia Perque es veritat,
veto haqui.

Avi' Doches a' mi' em
sembra que no, que
no n' soch. 3 que
no n' he estat may.
Ves, ves si te n' reco-
das de quam eis
van conuer.

Avia Oh, si. Erats mes
crtroit... Ves quin
desprendiment,

Avi' Butal n' peto.

Avia si, es clar; no es
 res que dignem, el
 fe un peto a una
 noya al primer
 dia de conceixe-la.

Avi' Poeh que t' deuria
 agrader. Digas la
 veritat. Areja
 just dir la

Avia ho a di'li?

Avi' Si, dona.

Avia Donchs unvia, a
 fe que desitjaba
 trovarlo a un
 orixerit que me'l
 fes el peto.

Ovi Jo vaig encetarho
2 Duet & scumbles?

Ovia 3 grúnia vergo-
rya vaig sentir
de primer.

Ovi Després ja tu me
teixu i hauries
denunciat a qual
sevol.

Ovia A qualsevol, no;
a tu, no mes que
a tu; això foren
tenir poca ver-
gonya la meyo
que tal cosa fer.

7
Avisi Després, al cap de un
any ja eram casats,
i te n recordas?

Avia, ¡Oh sí!; ¡Y quina felisi-
tat!

Avisi Tot eram deliciós... des-
prés, mes deliciós en-
core. Una nena her-
mosa, divina com
un angel, viúgué
a ser el fruit del
nostre amor.

Avia, No meua par-
lis de tu Mario!

Avisi, ¡Oh, sí!; ¡Dolen-
ta, mes que do-

lenta! Jo no se
à qui pret asen-
blarse.

Quia No pas à nosal-
tres, que no o'hi
assemblea. Vergo-
nyà me'n do-
maria si aixis
fos!

Qui No; no que no
se us hi assemblea
à nosaltres.

Qui Bestima que
sigu tant ma-
croya. Be l'ausi-
ma molt lly'a

Avia Massa lletja, cert,
que si' que la te
lletja.

Avi Per perquè tencia
de fer lo va fer

Avia Per xò: perquè no
te gens de cor ni
gens de anima.

Avi. Bé li' vau atura-
tar' que no se l'
entimes a' l' Ori-
dro, perquè no
si' convencia ni
era digne d' ella.

Avia Mes ella tosuda
en volquerlo, seu-

compendrer que
si no voliam
que se l'estives
era perque ja
ho vejam nos.
altres que tu tu
dria un mal
fi ab ella.

Avi' Es un ab mal
hume l'Yorio.

Avia Ves qui li dona
ra' auxili' ara,
sense ell que p'
ho abandonada,
ab el seu fillat,

9

als braços y sense
els punys, sense
mesaltres ab qui
podria haberhi
trocut avuy un
consel per no
morirse de misu
ria ni de pena
com se esta mo
runt.

Qui compradexela El
sen poch souderi
la sena poca
reflexio y el no
volguer nos creure
l'ho perduda.

Avia l'art ho esta
payant. Ara
reodiviera que
li deyan pel seu
ve y que he la
voluntat.

Avi No mal tant ella
com el disgust
que veu passar
per sa culpa.
; Uns troques
encant com li
deyan. Ara ja
no hi es a temps.

Avia Je me sento en
unitat de tot.

Qui A la fi no des-
xa de ser la nos-
tra filla

Avia, Oh, sí!

Avia No em temim
pels la culpa
mesutres si
no ser ma bo-
jà de no crea-
re a qui lee
la volida y a
qui se l'acou-
sillaba.

Avia si, si, que tens
rohó.

Avi' Però mira, el
millor que pro-
deur fer, es des-
xir a questa co-
sa y l'assumto
aquest en lan-
da, que sem-
pre afectara ja
ho sab aquestos
casus. Parlau
parlant, sem-
pre te que ser

ter la fita y
sempre hinc de
recordar lo que
no deberiam
de recordar ja
may. Sols sou
felissos quan
no hi penseu.
Es precis que
ho deixen correr
y recordem com
recordabem lo
nustre ditxo,
els passats temps

els primitius
temps de la nos-
tra suprema fe-
licitat.

Avia si, si... Però ara
a dormir, que ja
es tant, duna
tema de ma-
timor, que ha-
ben de adonar
agrestas cordes.
que ab ella, te-
nem, es el decó-
ton dels nostres

prochus dias que
 ens restan de
 vida, que son
 molts poch.

Avi No, no deu val-
 dra que visquem
 fersa, fersa, per
 noyner seguir
 aymantrios le
 un a l'altre, que
 farrà jo sense tu,
 y tu sense mi?
 ¡Oh! jo no po-
 dria pas viure.

3 tu?

Avi' go tumpach.

Avia (después de una transi-
ción y quedante en
dormiscada)

Ench sont.

Avi' Kap a dormir, Joudes.

Avia Gi... (Es queda ador-
mida. Buen silencio. ~~La~~

avi se'n adona de
que s' ha adormit
y ab to carinyas, de
carinyo y ensimis
mat al temp que
mirantrela y ab
dolsure, din el se-

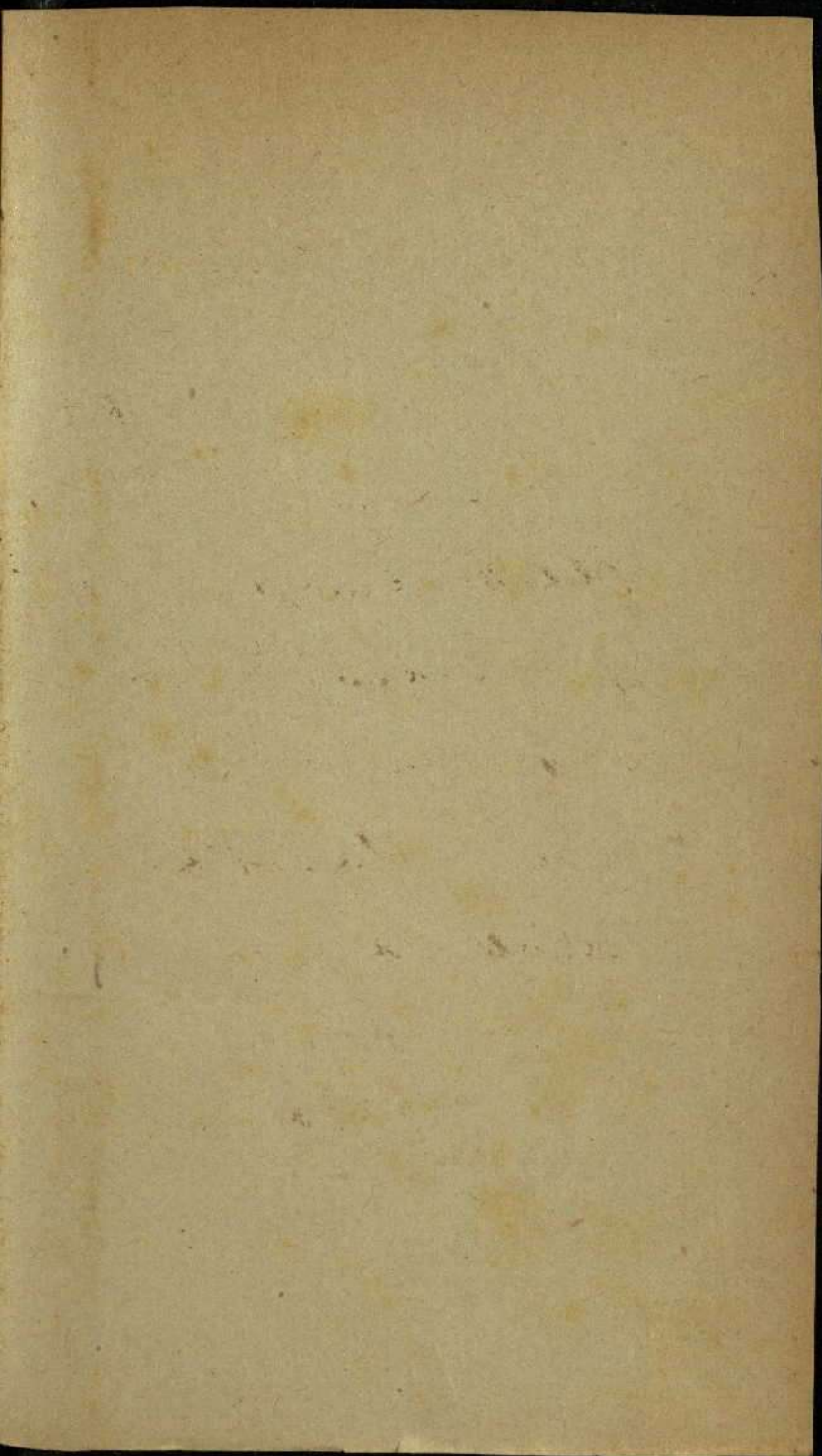
guesit parlament.
 Et tels amira à l'air aut
 poels à poels fins
 al final del par-
 lamen. h' d'via se
 guesit adormida y
 sense despertar-se)

Avi ; Comu dorm ! y
 que de gust !... Si,
 dorm, dorm, espo-
 savena ; Comu un
 l'anyan aquet
 tos anyes, lo
 hermes de quant
 no mes tenias

que diset anys.
(b'avi' que se hau
ra sentat prop d'
ella també va que
dormte adormit.)
; Dorm!...; dorm!...
Oblidem... penes...
; Dorm!...; dorm!...
(Breda adormit t'
Avi' també. El telo,
ocaba d' armar)

—
Fidel dialict

—
}

/ 1006687127